

РЕШЕНИЕ

№ 5694

гр. София, 21.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6091** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу Решение / без номер/ от 27.04.2020г., постановено по НАХД № 1259/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 96-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 000636/25.11.2019 г. на началник Отдел „Контрол и правоприлагане“, в Национално тол управление при АПИ, с което на основание чл. 179, ал.3 от Закона за движение по пътищата на Е. Н. Ч. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл. 139, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Касаторът счита обжалваното решение за неправилно, незаконосъобразно и необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Изложени са съображения, че процесното нарушение е доказано по безспорен начин и не представлява маловажен случай. Иска се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, Е. Н. Ч. Т. представляван от адв. Т. Ч. , взима становище за неоснователност на касационната жалба. Подробни съображения излага в писмени

бележки. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Касационната жалба е допустима - подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационен контрол, СРС е установил следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН) от 29.06.2019 г. е било констатирано, че на същата дата около 16.50 часа Е. Н. Ч. Т. е управлявала товарен автомобил "Шкода О." с рег. СА4219ХТ по път 3, Автомагистрала „С.“, пътен участък С.- П., при километър 14+500. В резултат на извършена проверка от служителите на АПИ било установено, че за ППС с посочения регистрационен няма заплатена винетна такса, която да съответства на регистрационния номер и категорията на ППС. Проверяващите приели, че е налице извършено административно нарушение, което квалифицирали по чл. 139, ал. 6 от ЗДвП, за което на място и в нейно присъствие съставили акт на водача. При предявяването на акта същата направила писмено възражение, че за същия автомобил е закупена електронна винетка, но в резултат на техническа грешка - едната буква в регистрацията е объркана. Същото възражение било депозирано и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. То обаче било сметено за неоснователно от АНО и било издадено процесното НП.

За да го отмени, районният съд е приел, че визираното административно нарушение е безспорно установено от фактическа и правна страна, но представлява маловажен случай поради наличието на множество смекчаващи обстоятелства.

Този извод на въззивния съд се споделя от настоящата съдебна инстанция.

Нормата на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, въз основа на която е наложено административното наказание предвижда административно наказание глоба за водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. Посочената пък като нарушена материално правна разпоредба - чл. 139, ал. 6 от ЗДП въвежда задължение за водача на пътно превозно средство преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство. В конкретния случай безспорно се установява от доказателствата, че в качеството си на управител, собственикът на процесния автомобил е закупил и заплатил в полза на бюджета електронна годишна винетка и то със съзнанието, че я закупува именно за управлявания от страна на Е. Т. автомобил - с рег. [рег.номер на МПС]. Той е внесъл и цялата дължима цена в полза на бюджета за тази услуга. Поради особености и първоначална сложност на сравнително нововъведената система за закупуване на винетки, както и на новите тол - автомати, същият е допуснала техническа или субективна грешка при закупуването като вместо буквите СА са вписани СВ.

Нормата на чл. 5, ал. 3 от Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминато разстояние предвижда, че отговорността при неправилно деклариранни данни относно регистрационния номер на пътното превозно средство, категорията му или периода на валидност на винетната такса е съответно на собственика или на ползвателя, като в случай на неправилно

декларирани данни се счита, че за пътното превозно средство не е заплатена дължимата винетна такса.

Настоящият състав напълно споделя доводите в обжалваното решение, че в случая е налице маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН с оглед на установените по делото обстоятелства. Разкрива се по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с другите такива нарушения, и е типичен маловажен случай на административно нарушение. В случая не само, че не е настъпила вреда за бюджета, а дължимата такса е платена два пъти, т.е. налице е заплащане на такса, за която няма да бъде предоставена услуга, тъй като няма автомобил със сгрешения номер, който ще използва националната пътна мрежа. Правилен е изводът на съда, че обществените отношения, обект на защита от разпоредбата на чл.139, ал.6 ЗДвП в случая не са засегнати по никакъв начин.

С оглед изхода на спора на ответника следва да се присъди поисканото възнаграждение в размер от 600 лв., на основание чл.63, ал.3-5 от ЗАНН.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2020г., постановено по нахд № 1259 по описа за 2020 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Е. Н. Ч. разноски в размер на 600 (шестстотин) лв.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: